

15.10.2012 г. / 18:43:43

Вяра

29.10 по еретическия, †16 октомври по православния календар - Свети мъченик Лонгин Стотник

Житие и страдание на свети мъченик Лонгин Стотник (I в.)

*Свети мъченик Лонгин Стотник.
Стара стенопис от Света Гора-Атон*

Когато нашият Господ Иисус Христос, по неизречената Си милост благоволил да ни спаси от погибел чрез доброволното Си страдание, кръста, смъртта и възкресението Си, един стотник на име Лонгин, родом от Кападокия, който служел при Пилат,

изпълнявал заповедта с войниците си да пази при страданията и разпятието на Исуса Христа. Като видял чудесата, станали при кръста Христов: земетресението, слънчевото затъмнение, отворените гробове, станалите от тях мъртъвци и разпукването на скалите, стотникът Лонгин изповядал, че Христос е Син Божий. За това събитие Божественият евангелист Матей разказва така: „А стотникът и ония, които с него заедно пазеха Исуса, като видяха земетресението и всичко останало, твърде много се уплашиха и думаха: наистина Божий Син е бил Тоя Човек!" Така свидетелства за повярвалия в Христа стотник Лонгин Божественото Евангелие. А църковното Предание добавя към засвидетелстваното в Евангелието, че Лонгин е бил онзи воин, който пронизал ребрата на разпнатия Господ Исус Христос и от изтеклата от тях кръв и вода получил изцеление за болните си очи. Същият Лонгин бил сред стражите, поставени от Пилат край Животворящото тяло на Исус Христос, лежащо в гроба. Когато Господ възкръснал преславно и с чудното си ставане от гроба ужасил стражите, Лонгин и още двама воини окончателно повярвали в Христа и станали проповедници на Христовото Възкресение, защото те възвестили на Пилат и архиереите за всичко, което се случило. Архиереите и старейте направили съвещание, дали на воините доста пари, за да скрият Христовото възкресение и да кажат, че учениците Му са дошли през нощта и са Го откраднали, докато стражите са спали. Но Лонгин не взел парите и не пожелал да скрие чудото, а още по-усърдно започнал да свидетелства за него и свидетелството му било истинно. Затова Пилат и иудейските първенци възненавидели Лонгин и целия си

гняв, който имали преди към Христа, обърнали сега върху него. А той открито проповядвал, че Христос е Истинският Бог, и че той е очевиден на животворящата Му смърт и възкресение. Заради това свидетелство Лонгин изпитал ненавистта и гонението на враговете на Иисуса Христа, които започнали да търсят причина, за да го погубят, но като не намирали у него вина, не се решавали да сторят това, защото той бил стар воин, човек честен и известен на самия кесар.

Когато стотникът научил за злото им намерение, сметнал, че е по-добре да бъде отхвърлен от тях и да остане с Христа, отколкото да живее в иудейските селения. Той оставил воинската служба, дрехата и пояса си, взел двамина другари, които имали същата ревност към Христа, отдалечил се от общение с хората и се посветил на служение на Единия Бог. Той приел кръщение от светите апостоли, скоро напуснал Йерусалим и с приятелите си се отправил към Кападокия. Там станал проповедник и апостол Христов и мнозина обърнал от заблудите към Бога. После Лонгин напуснал града и заживял в селото на баща си, прекарвайки дните си в безмълвие и молитви.

Скоро на цялото иудейско събрание в Йерусалим станало известно, че стотникът Лонгин разпространява учението си по цяла Кападокия и проповядва за Христовото възкресение. Тогава архиереите и старейте иудейски, изпълнени със завист и гняв, отишли при Пилат с много дарове и започнали да го молят да прати послание до кесаря в Рим и да го извести, че Лонгин е отхвърлил воинския сан, отказал е да се подчинява на римската власт и смущава народа в Кападокия, като им проповядва за друг цар. Пилат приел даровете и се съгласил да изпълни молбата на иудеите. Той пратил на кесаря Тиберий послание с клевета против Лонгин. Заедно с Пилатовото писмо иудеите от свое име пратили на кесаря много злато и така

купили смъртта на свети Лонгин, защото скоро от Тиберий дошла заповед той да бъде умъртвен като противник на кесаря. Пилат веднага изпратил в Кападокия войници да отсекаат главата му и да я донесат в Йерусалим, за да се уверят еврейските старей в неговата смърт. По молба на иудеите Пилат заповядал да бъдат убити и онези двама воини, които заедно него оставили воинската служба и проповядвали Христа в Кападокия.

Когато пратениците стигнали в Кападокийската страна, започнали усърдно да разпитват за Лонгин. Като научили, че той пребивава в селото на баща си, те побързали натам, като се стараели да дават вид, че го търсят не за да го убият, а за да му окажат някакви почести. Те се страхували Лонгин да не избяга и да не се завърнат с празни ръце при началниците си, затова искали да го хванат тайно.

Но междувременно по Божие откровение свети Лонгин научил за приготвения му мъченически венец. Той сам излязъл насреща на Пилатовите слуги и любезно ги приветствал. Те не го познавали и затова попитали:

- Къде е Лонгин, който някога бе стотник?

- Защо го търсите? - запитал ги светецът.

- Чували сме - отговорили войниците, - че е добър човек и искаме да го посетим. Ние сме воини, а той е бил стотник на воини и затова искаме да го видим.

Тогава свети Лонгин казал:

- Моля ви, господа мои, елате в къщата ми и починете след пътя. Зная къде живее Лонгин и ще му съобща за вас, и той сам ще дойде при вас, защото живее наблизко.

Воините влезли в дома му и той им предложил изобилно угощение. А когато настъпила вечерта и те много се

развеселили от виното, му разказали за какво са пратени. Но предварително го накарали да се закълне, че няма да открие тази тайна на никого, защото се страхували Лонгин да не избяга от тях. При това казали на стопанина си:

- Пратени сме да отсечем главите на Лонгин и на двамата му приятели, защото кесарят заповяда така на Пилат.

Като чул, че търсят него и приятелите му, за да ги убият, Лонгин пратил по-скоро да ги повикат. Но докато не дойдат другарите му, не пожелал да каже на воините, че той е човекът, когото търсят. Когато воините заспали, той застанал на молитва и цяла нощ усърдно се молел на Бога, приготвяйки се за смъртта. На сутринта воините побързали да тръгнат на път и го помолили да им покаже човека, когото търсели. Тогава той им казал:

- Почакайте, господа мои. Пратил съм за него и той ще дойде веднага. Повярвайте ми, че този, когото търсите, сам ще се предаде в ръцете ви, само малко почакайте.

После Лонгин научил, че другарите му вече идват, излязъл насреща им, целунал ги и казал:

- Радвайте се, раби Христови, мои съратници, радвайте се заедно с мене, защото се приближи вашето веселие, дойде време да се освободите от бремето на плътта. Сега ние заедно ще застанем пред нашия Господ Иисус Христос. Ние Го видяхме страдащ, разпнат, погребан и възкръснал със слава, а сега ще Го видим седящ отдясно на Бога и ще се наситим да съзерцаваме славата Му.

Като казал това на приятелите си, Лонгин им съобщил, че от Пилат и иудейския синедрион са дошли воини, за да ги убият заради свидетелството за Христовото възкресение. А те се зарадвали, че ще се сподобят да станат участници на

мъченическия венец и скоро ще застанат пред своя Господ, Когото обикнали с цялата си душа. После отвел другарите си при воините и казал:

- Ето Лонгин и двамата му приятели! Аз съм Лонгин, когото търсите, а това са двамата мои другари, които заедно с мен видяха възкресението Христово и повярваха. Правете с нас това, което ви е заповядано.

Воините се изумили и отначало не повярвали, че пред тях е самият Лонгин. А после, като се уверили, че това е истина, се засрамили и не искали да предадат на смърт своя благодетел.

Но той ги приканвал да изпълнят заповедта и казал:

- С нищо не можете да ми благодарите повече за любовта ми към вас, освен като ме пратите при моя Господ, Когото отдавна желая да видя.

После се облякъл в бяла погребална риза и като посочил към близкия хълм, Лонгин заповядал на домашните си да погребат там него и двамата му другари. След това се помолил, отдал на всички последно целувание и заедно с другарите си преклонил глава под меча. Воините ги посекли, взели главата на свети Лонгин и си тръгнали. А телата на светиите били погребани с почести на мястото, което светецът сам посочил.

Когато стигнали в Йерусалим, воините отнесли честната глава на светията на Пилат, за да се уверят той и иудейския синедрион в смъртта на Лонгин. Пилат и иудеите заповядали да хвърлят главата на светеца извън града и тя останала дълго там сред сметта, докато не била засипана с прах. А Господ, Който пази всички кости на Своите угодници, запазил и главата на свети Лонгин, захвърлена в сметта. И когато поискал да прослави раба Си на земята сред хората, както вече го прославил на небето сред ангелите, открил

главата на светия по следния начин. Една вдовица, християнка от Кападокия, ослепяла с двете очи и дълго търсела помощ от лекари, но не получавала изцеление. Тогава тя решила да иде в Йерусалим да се поклони на светите места и да потърси Божия помощ за ослепелите си очи. Тя взела единствения си син и тръгнала на път с него. Но когато стигнала до светите места, той се разболял и след няколко дни починал. Вдовицата била горчиво опечалена от смъртта на сина си, който бил неин водач и светлина за очите ѝ. И докато тя плачела горчиво и безутешно, във видение ѝ се явил свети Лонгин, утешил я и ѝ обещал, че тя ще види сина си в небесна слава и ще получи светлина за очите си. Той разказал всичко за себе си - как присъствал на страданието, разпятието, погребението и възкресението на Христа, как после проповядвал Христа в Кападокия и пострадал за Него заедно с другарите си. При това ѝ заповядал да отиде извън града и да намери главата му, покрита с прах и забравена в сметта.

- Отредено ти е да я намериш за своето изцеление - казал свети Лонгин.

Утешена в мъката си, вдовицата станала и помолила да я отведат извън града. По пътя тя казала на водачите си:

- Оставете ме там, където видите голяма купчина смет. Те така и направили. Завели я при една голяма купчина смет и тя започнала да я разрива с ръце и да отхвърля прахта. И макар че не виждала нищо с очите си, тя имала силна вяра към думите, казани ѝ във видението от свети Лонгин. И тозчас по Божия промисъл получила търсеното и внезапно видяла слънчевата светлина, защото очите ѝ се отворили и тя съзряла главата на светеца, захвърлена в праха. Жената се зарадвала не толкова на това, че вижда светлината, колкото на това, че намерила главата на светеца, благодарение на която получила прозрение. И прославяла Бога и величаела Неговия раб - свети

Лонгин.

Тя взела и целунала главата на светеца, а после с радост я отнесла в дома си. Там я умила и помазала с благовония и така се радвала на това духовно съкровище, че забравила мъката по умрелия си син. На следващата нощ свети Лонгин отново ѝ се явил в много светлина, показал сина ѝ в блестяща брачна дреха и като го прегърнал с бащина любов, казал на вдовицата:

- Жено, виж сина, за когото скърбиш и плачеш. Виж неговата чест и слава - гледай го и се утешавай. Бог го е причислил към небесните чинове в Своето Царство. А аз го взех сега от Спасителя и той никога няма да бъде далеч от мене. Ето, вземи моята глава и неговото тяло, погребеш ги в един ковчег и не плачи за единственото си чедо. Нека не се смущава сърцето ти, защото голяма слава, радост и нескончаемо веселие са дадени на сина ти от Бога.

Когато жената чула това, побързала да стане и да положи главата на мъченика в един ковчег с тялото на умрелия си син, а после се завърнала в дома си, прославяйки и хвалейки Бога. Като се завърнала в отечеството си, тя погребала на честно място тялото на сина си и главата на мъченика и при това разсъждавала това така:

- Сега знам, че „на ония, които любят Бога... всичко съдействува към добро“. Аз търсех изцеление за телесните си очи, а намерих изцеление и за душевните. Бях обзета от скръб заради смъртта на моя син, а сега го имам на небето, предстоящ пред Бога в слава, заедно с пророците и мъчениците. Той винаги се радва с тях и със свети Лонгин носи кръста, знамението на победата, в Христовото Царство сред ангелите, и като негов ученик, радостно възпява: „Наистина Тоя Човек е бил Син Божий!“, Той е и ще бъде. Царството Му е царство за векове и владичество му

преминава от род в род. Слава на Него вовеки. Амин.

Тропарь мученика Лонгина сотника

глас 4

Мученик Твой, Господи, Лонгин,/ во страдании своем венец прият нетленный от Тебе, Бога нашего:/ имеяй бо крепость Твою,/ мучителей низложи,/ сокруши и демонов немощныя дерзости. / Того молитвами// спаси души наша.

Кондак мученика Лонгина сотника

глас 4

Весело возрадовася Церковь/ в памяти днесъ приснопамятнаго/ страдальца Лонгина,/ взывающи: Ты моя держава, Христе,// и утверждение.

(Весело се възрадва Църквата днес в памет на вечнопаметния страдалец Лонгин, зовяща: Ти си моя сила, Христе, и утвърждение.)

Молитва мученику Лонгину Сотнику

О, святой мучениче Лонгине! Пилатом повелено тебе было с воинами стать на страже при кресте Господа Иисуса. Ты же, недуговав очима и исцелев от капли крови Господа, капнувшей тебе в очи, обрел и духовное прозрение и, видя чудеса, при распятии Господа происходившие, и трус, и солнечное затмение, и мертвых из гробов воскресение, исповедал явно Иисуса Христа Сыном Божиим. И с кустодиею у гроба Господня находясь, и Воскресение Христово в трепете зря, сребренники, даваемые синедрионом за сккрытие воскресения, ты отверг и, Христа проповедав, во главу усечен быв. И по усечении главы вдове некоей, очима недуговавшей, во сне явившись, и ей, обретшей честную главу твою, прозрение даровал еси. Молим тя, святой мучениче Христов Лонгине,

болящим очима яви скорую помощь твою и исцели их, дабы, освободившись от недуга своего, не захотели они видеть ничего, распаляющего сластолюбие, но к созерцанию духовной красоты устремились, славя Бога. Аминь.

ЧЕТИ-МИНЕНТЕ

{{_LINK1_}}